

СУОЛОТИ МУҲИМ ДАР ЗИНДАГИИ ИНСОНИ МУСУЛМОН (۲)

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

۲۰۱۰ - ۱۴۳۱

islamhouse.com

أسئلة مهمة في حياة المسلم (٢)

« باللغة الطاجيكية »

٢٠١٠ - ١٤٣١

islamhouse.com

СУОЛОТИ МУҲИМ ДАР ЗИНДАГИИ ИНСОНИ МУСУЛМОН (۲)

۱. Шинохти номҳо ва сифоти Худованд чӣ фоида дорад? Бе шаку шубҳа аввалин амре, ки Худованд онро бар бандагонаш воҷиб гардонидааст, шинохти ӯст. Чуноне мардум Худоро бишносанд, ӯро ба таври шоиста ибодат мекунанд. Худованд мефармояд: *“Пас бидон, ки маъбуде ба ҳақ чуз «Аллоҳ» нест”*(Муҳаммад; ۱۹. Пас ёд кардани раҳмат ва бахшиши густурдаи Худованд боиси эҷоди умед, зикри шиддати интиқоми ӯ мучиби тарс ва ёд кардани неъмат бахшидани ӯ ба танҳои сабаби шукргузорӣ мешавад.

Манзур аз ибодат кардан ба василаи номҳо ва сифоти Парвардигор иттилоъ пайдо кардан нисбат ба онҳо ва донишани маъонии онҳо ба таври комил ва амал кардан ба онҳост. Теъдоде аз ҷумлаи номҳо ва сифоти Худованд онҳое ҳастанд, ки бандагон бад-онҳо васф мешаванд, монанди илм, раҳмату адл. Гурӯҳи дигар аз номҳо ва сифоти Парвардигор онҳое ҳастанд, ки бандагон бад-онҳо накӯҳиш мешаванд, монанди улуҳият, ҷабарут ва такаббур. Ҳамчунин бандагон низ сифоте доранд, ки ба василаи онҳо сутуда мешаванд ва бад-онҳо дастур дода мешаванд, аммо тавсифи Худованд ба василаи он сифот мамнӯъ мебошад, монанди бандагӣ, ниёзмандӣ, факр, зиллат, талаб кардан ва ғайра. Пас дӯстдоштатарини мардум назди Парвардигор он касе аст, ки сифоте дошта бошад, ки Худованд онҳоро дӯст дорад. Ва манфуртарин фард назди Парвардигор касе аст, ки дорои сифоте бошад, ки Худованд аз онҳо безор ва мутанаффир аст.

۲. Номҳои неки Худованд кадомхоянд? Худованд мефармояд: *“Ва барои Худо, номҳои нек аст, Худоро ба он номҳо бихонед”* (Аъроф; ۱۸۰).

Ҳамчунин аз Паёмбар (с) ривоят шудааст, ки фармуд: *“Бе шаку шубҳа, Худованди баландмартаба ۹۹ ном дорад, касе ки онҳоро бар забон ҷорӣ кунад ва ба онҳо амал кунад, ворида бихишт мешавад”*. (Бухорӣ ва Муслим).

Ва ҳисоб кардани онҳо яъне: ۱) Шуморидани лафзҳои онҳо ва ададашон.

۲) Фаҳмидани маъноҳои онҳо ва далолатҳои онҳо ва имон овардан ба онҳо, ва агар бигуяд (Ал Ҳаким) яъне таслим шудан дар муқобили тамоми амрҳои Худованд, чунки тамоми онҳо мувофиқи хостай ҳикмати Худованд мебошанд, ва агар бигуяд: (Ал Қуддус) пас ба ёд меорад поку муназзаҳ будани Худовандро аз тамоми ноқисҳо.

۳) Худовандро бо он номҳо дуо кардан: ва ин бар ду навъ аст:

А) Дуъой ҳамду сано ва ибодат. **Б)** Дуъой талабу пурсиш аз Худованд.

Касе, ки ба пайравӣ аз Қуръон ва суннати саҳеҳ бипардозад, метавонад онҳоро шумориш намояд ва бар забонҳо ҷорӣ кунад, ин номҳо иборатанд аз:

Ном		Далолаташ
<p>حَمْدُهُ</p> <p>حَمْدُهَا</p> <p>حَمْدُهَا عَلَيْهِ وَسَلَّمَ</p>	Аллоҳ	Зоте ки шоистаи Худоиро дорад ва мустаҳиқи парастии тамоми бандагонашро дорад ва зоте аст ки сачдаву рукуъ ва тамоми намуди ибодатҳо барои уст.,
الرَّحْمَنُ	Ар Раҳмон	Бораҳмтарин ва меҳрубонтарине аст ки тамоми махлуқот шомили раҳмати у

		мебошанд, ва ин номро ба ғайр аз Худо касеро номидан ҷоиз нест.
الرَّحِيمُ	Ар Раҳим	Раҳмкунандаву бахшандаи муъминон дар дунёву охират аст, онҳоро дар дунё барои ибодаташ муваффақ гардонд, ва дар охират онҳоро бо ҷаннаташ икром хоҳад кард
العَفْوُ	Ал Ёфву	Аз гуноҳ мегузарад ва уро аз байн мебарад ва барояш ҷазо намедиҳад, агарчи банда мустаҳиқи ҷазо бошад.
الغَفُورُ	Ал Ғафур	Гуноҳонро мепушонад ва онҳоро ошкор нокарда мебахшад.
الغَفَّارُ	Ал Ғаффор	Бисёр мағфираткунанда барои касоне ки талаби мағфират мекунад.
الرَّءُوفُ	Ар Рауф	Бо раҳму меҳрубон аст, раҳмаш шомили тамоми бандагонаш дар дунё ва барой баъзеашон дар охират аст ки онҳо авлиёҳояш мебошанд.
الْحَلِيمُ	Ал Ҳалим	Азобро бар бандагонаш сари вақт нозил намекунад балки интизор мешавад то ки агар талаби мағфират кунанд онҳоро бубахшад.
التَّوَّابُ	Ат Тавоб	Муваффақ мегардонад бандаашро барой тавба кардан ва тавбаашро мепазирад.
السَّتِيرُ	Ас Ситтир	Гуноҳи бандаро миёни халқ ошкор намекунад ва онҳоро мепушонад ва дуст медорад ки бандаҳам гуноҳи худаш ва дигаронро бипушонад ва ҷавраташро низ бипушонад.
الغَنِيُّ	Ал Ғаний	Бо дорои камолияту камолияти сифатҳояш ҳеҷ вақт ба ҳеҷ кас эҳтиёҷ надорад балки тамоми халоиқ ба у эҳтиёҷ доранд.
الكَرِيمُ	Ал Карим	Соҳиби хайру атои зиёд, хайру ато мекунад ба касе хоҳад, чизеро хоҳад, чигунае ки

		хоҳад, агарчи аз у талаби хайру ато карда шавад, ё на ва гуноҳонро мебахшаду онҳоро паноҳ медорад.
الْأَكْرَمُ	Ал Акрам	Бениҳоят карим, дар карими ҳамтое надорад тамоми хайрҳо аз ҷониби уст, муъминонро бо карамаш подош медиҳад, ва саркашонро муҳлат медиҳаду бо адлу инсоф онҳоро ҳукм мекунад.
الْوَهَّابُ	Ал Ваҳҳоб	Хайру атои бебозгашт дорад, бе ягон ғараз ато мекунад ва бидуни талаб инъом мекунад.
الْجَوَادُ	Ал Чаввод	Бисёр ато кунандаву меҳрубон аст, ва барой муъминон аз меҳрубониву фазлаш насиби зиёдест.
الْوَدُودُ	Ал Вадуд	Дустдоронашро дуст медорад, ва гуноҳони онҳоро мағфират мекунад, ва аз онҳо рози мегардад ва амалҳои онҳоро қабул мекунад.
الْمُعْطِي	Ал Муъти	Медиҳад барой касе аз халқаш бихоҳад, чизе ки аз хазинаҳояш бихоҳад ва барой авлиёҳояш аз хазинаҳояш насиби зиёдест.
الْوَاسِعُ	Ал Восеъ	Соҳиби сифатҳои зиёд касе ҳамду саноашро ҳисоб карда наметавонад, соҳиби мағфирату раҳмат ва фазлу эҳсонӣ бузургу восеъ аст.
الْمُحْسِنُ	Ал Муҳсин	Дар зебогии зоташ бо камол аст ва дар зебогии номҳову сифатҳову феълҳояш нуқсонест вучуд надорад, ва дар офаринишаш хатое надорад
الرَّازِقُ	Ар Розик	Тамоми халоиқро ризқу рузи медиҳад, ва миқдори ризқи онҳоро пеш аз ин ки ин оламро халқ кунад таъин карда буд ва кафолати ризқу рузии онҳоро ба худ гирифт агарчи баъди муддате ҳам бошад.
الرَّزَّاقُ	Ар Раззоқ	Исмest далолат мекунад бар онест ки ризқи беандоза медиҳад барой халқаш, ва у

		парвардигорест ки агарчи аз у талаби ризқ накунад ба онҳо ризқ медиҳад, балки бо вучуди ин ки онҳо гунаҳкоронанд ба онҳо ризқу рузи медиҳад.
اللطيفُ	Ал Латиф	Тамоми чизро бо тамоми нозукияш медонад ва чизе аз у паноҳ наместонад, ва хайру эҳсонро ба бандаҳояш аз ҷое мераснад ки интизор набуданд
الخبيرُ	АлХабир	Аз ботини тамоми чизҳо бохабар аст чуноне ки аз зоҳирашон бо хабар аст.
الفتاحُ	Ал Фаттоҳ	Боз мекунад дарҳои хазинаҳои раҳмату ризқ ашро ба касе лозим бидонад ва бихоҳад.
العليمُ	АлАлим	Илмаш зоҳиру ботин ошкору пинҳон ва ҳозир гузаштаву ояндаро дар бар гирифта аст ва чизе аз у пинҳон наместонад.
البرُّ	Ал Барру	Дар эҳсон ба халқаш кутӯҳие надорад он қадар зиёд медиҳад ки касе ҳисобашро намеравад ва дар ваъдаҳояш содиқ аст ва аз гуноҳони бандааш мегузарад ва уро ҳимоят мекунаду нусрат медиҳад ва ками уро қабул мекунаду зиёдаш мегардонад.
الحكيمُ	Ал Ҳакам	Миёни бандаҳояш одилона ҳукм мекунад ва касеро зулм намекунад ва китобашро барой он нозил кард ки миёни бандаҳояш ҳоким бошад.
الحكمُ	Ал Ҳаким	Бо ҳикмат ҳукм мекунад, ва ҳар чизро дар ҷояш мегузорад ва камбуди ё хатое дар ҳукмаш вучуд надорад.
الشَّاكِرُ	Аш Шокир	Мадҳу сано мегуяд бар касе ки уро итоат кунад ва подоши нек медиҳад агарчи амал кам бошад ва ҳарки уро шукргузори кунад дар дунё уро неъматҳои зиёд медиҳад ва дар охираш аҷри бисёр.

الشَّكُورُ	Аш Шакур	Амалҳои неки каме ки бандаҳо анҷом медиҳанд дар назди у бисёр мегарданд ва аҷру савобашонро чанд баробар ба онҳо медиҳад. Шукри Худованд аз бандааш ин аст ки уро барои шукргузори муваффақ мегардонад ва тоатҳояшро қабул мекунад
الْجَمِيلُ	Ал Ҷамил	Зебост дар зоташ ва дар номҳову сифатҳову феълҳояш ва тамоми зебогӣ ки дар махлуқ оташ дида мешавад аз ҷониби уст
الْمَجِيدُ	Ал Маҷид	Дар осмонҳову замин ҳама фахру қараму ғиззату баланд мартабаги аз ҷониби уст.
الْوَالِيُّ	Ал Валий	Пешбарандай аҳволи махлуқот ва тартибу танзимгари мулкаш ва нусратдиҳандаву пуштибони дустдоронаш мебошад
الْحَمِيدُ	Ал Ҳамид	Уро дар номҳо ва сифатҳову феълҳояш ҳамду сипос гуфта шудааст ва у ягонаест ки дар хушҳоливу сангини ва дар осониву дар саҳти ҳамду сипос гуфта мешавад ва у танҳо мустаҳқиқи ҳамду саной беҳисобро дорад чунки дар сифатҳояш бо камол аст.
الْمَوْلَى	Ал Мавло	У парвардигору малику сайду нусрат диҳанда ва кумак кунанда аст барой авлиёҳояш.
النَّصِيرُ	Ан Насир	Нусрат медиҳад касеро ки хоҳад, ва агар касеро нусрат дод пас уро касе мағлуб карда наметавонад, ва агар касеро шикаст дод пас уро касе нусрат дода наметавонад.
السَّمِيعُ	Ас Самий	Шунавоияш тамоми сирру асрорро ва тамоми ошқору эълонро ва балки тамоми садоҳои пастарину баландро шомил аст, ва иҷобат мекунад дуъои дуъо кунандагонро.
الْبَصِيرُ	Ал Басир	Биноияш тамоми мавҷудотро дар олами

		ғайбу ошкоро шомил аст, агар чи хурдтарин бошад ё намоёнтарин.
الشَّهِيدُ	Аш Шаҳид	Муроқибат кунандаи махлуқоташ аст, ва бар ягонаниву адлаш шаҳодат додааст, ва муъминоне ки уро ба ягонаги мешиносанд, бар сидқу ростии онҳо шаҳодат медиҳад. инчунин бар ҳақ будани паёмбарону малоикаҳояш шаҳодат медиҳад.
الرَّقِيبُ	Ар Рақиб	Аз махлуқоташ боҳабар аст, ҳатто аз онҳо як мижа задан ҳам ғофил нест, балки амалҳояшонро ҳисобу китоб мекунад.
الرَّفِيقُ	Ар Рафиқ	Дар корҳояш бисёр латифу меҳрубон аст, ва бандаҳояшро бисёр бо лутфу меҳрубони муомила мекунад, ва онҳоро ба коре маҷбур намекунад ки тоқаташро надошта бошанд, ва дуст медорад бандаҳоеро ки латифу меҳрубонанд.
الرَّقِيبُ	Ал Қариб	Қариб аст бо илму қудраташ ба тамоми махлуқоташ, ва қариб аст бо лутфу нусраташ ба бандағони муъминаш, бо вучуди ин ки дар болои аршаш қарор гирифтааст, ва касе аз махлуқоташ дар онҳо уро ҳамроҳи намекунад.
الرَّجِيبُ	Ал Муҷиб	Иҷобат мекунад дуъои дуъо кунандагонро, ва суоли суол кунандагонро, бо он чи қазоват мекунад бо илму ҳикматаш.
الرَّمِيقُ	Ал Муқит	Халқ кардааст таъомҳову ризқу рузиро, ва кафолати расонданашро ба махлуқоташ ба уҳдаи худ гирифтааст, ва у ҳифз кунандаи он ва тамоми амалҳои махлуқоташ бе ягон нуқ сони мебошад.
الرَّحِيبُ	Ал Ҳасиб	Кифоят кунанда аст бандағонашро ончиро ки аз умури дину дунёяшон барояшон муҳим

		аст, ва барои муъмин аз кифояташ насиби зиёдест, ва ончи ки аз амалҳо дар дунё анҷом медиҳанд онҳоро ҳисобу китоб кунанда аст
المؤمن	Ал Муъмин	Тасдиқ кунанда аст бо шаҳодаташ Паёмбарону пайравонашонро, ва ҳамаи амну амоние ки дар дунёву охират аст аз ҷониби уст, ва у муъминонро амон додааст аз он ки онҳоро рузи қиёмат зулм кунад ва азобашон бидиҳад ё онҳоро аз ҳавли қиёмат битарсонад.
المنان	Ал Маннон	Бисёр ато кунандаву инъом диҳандаи бузург аст.
الطيب	Ат Тайб	Тоҳиру солим аст аз ҳар гуна айбу нуқсон, ва ҳусну камолияти беҳамто танҳо аз уст, ва у бисёр хайр кунанда бар бандагонаш аст, ва қабул намекунад аз амалҳо ва садақаҳо магар поку ҳалолу холисаширо.
الشافى	Аш Шофи	Шифодихандай дилҳову баданҳо аз маризихост, ва давое нест дар дасти бандагон магар ин ки Худо онро ба онҳо арзони доштааст, ва шифо танҳо дар дасти уст.
الحفيظ	Ал Ҳафиз	Ҳифз мекунад бандагони муъминашро бо амалҳояшон ва ҳифзу роҳбари мекунад тамоми махлуқоташиро бо қудраташ.
الوكيل	Ал Вакил	У касе аст ки ваколоти олам дар дасти уст, ҳоми ва сарпарасти онҳост, у вакили муъминонест ки ба у тавакал мекунанд пеш аз ин ки ба коре шуруъ кунанд, ва вақто ки ба коре шуруъ кунанд аз у талаби кумак мекунанд, ва вақто ки мувафақ шуданд Худоро шукру сипос мегуянд.

الْخَالِقُ	Ал Халлоқ	Зоте аст ки бисёр халқ мекунад, ва то ҳозир халқ карда истодааст ва ин сифати ҳамешаи уст.
الْخَالِقُ	Ал Холиқ	Бисёр зебо халқ кунанда.
الْبَارِئُ	Ал Бориъ	Халқ кунандаи тамоми мавҷудот бо баландтарин маҳорат.
الْمُصَوِّرُ	Ал Мусаввир	Офарид махлуқоташро ба он сурате ки хост бо ҳикмату илму раҳматаш.
الرَّبُّ	Ар Рабб	Халқашро парвариш медиҳад бо неъматҳояш, ва онҳоро оҳиста оҳиста нашъу намо медиҳад, ва уст ки тарбият мекунад авлиёҳояшро (дустонашро) бо ончи ки дилҳояшонро ислоҳ кунад, ва у Холиқу Малику Сайд аст.
الْعَظِيمُ	Ал Азим	Бузургтарин зот аст дар номҳову сифатҳояш, ва вочиби аст бар халойқ ки уро баланд мартабаттарин бидонанд ва амру наҳяшро низ бузург бишуморанд.
الْقَاهِرُ	Ал Қохир	Залил кунандай бандагонаш ва ғулом кунандай халқаш ва худро аз ҳамай махлуқ от баланду бузург медонистаги, ва у ҳамон Ғолибе аст ки тамоми гарданҳо дар назди у хам мебошанд ва руйҳо дар наздаш тарсону ларзонанд.
الْمُهَيَّمِنُ	Ал Муҳаймин	Назораткунанда ва шоҳиду ҳифз кунанда ва дар баргирандай ҳамай чиз.
الْعَزِيزُ	Ал Азиз	Тамоми иззат аз уст, дар қувват азизест ки касе бар у ғолиб намеояд, ва чунон азизест ки ба касе эҳтиёҷ надорад ва чунон азизест ки касе бе иҷозаташ ҳаракат карда наметавонад.
الْجَبَّارُ	Ал Ҷаббор	Хостааш ҳамеша иҷрост, тамоми махлуқ оташ зери қаҳри у қарор доранд, дар

		бузургияш ҳама сархаманд, ҳукмаш ичро шаванда аст, ва у фақирро ғани мегардонад ва мушкилро осон мегардонад ва маризу мусибатзадаро шифо мебахшад.
الْمُتَكَبِّرُ	Ал Мутакабб ир	У азиму бузургест дар азаматаш айбу нуқ соне нест, у ба такабуриву кибриё васф шудааст, ва ҳар ки бихоҳад уро дар ин сифаташ мунозаъа кунад уро азоб дода нобуд месозад.
الْكَبِيرُ	Ал Кабир	У бузург аст дар зоташ ва дар сифатҳову дар корҳояш ва чизе аз у бузург нест, балки тамоми мавҷудот ғайри у дар назди бузургиву азаматаш чизе нестанд.
الْحَيُّ	Ал Ҳайй	У касе аст ки ҳаёаш лаёқати ба зоти бузурги ҳадаш аст, ва ҳаёи Худованд ҳаёи фазлу карам аст.
الْحَيُّ	Ал Ҳай	У касе аст ки ҳаёташ доиму комил аст ва буданаш на аввал дораду на охир ва тамоми ҳаёту зиндагоние ки дар вучуд аст аз ҷониби уст.
الْقَيُّومُ	Ал Қайюм	Ба зоти ҳудаш қоим аст, ва ба касе аз махлуқоташ эҳтиёче надорад, ва у сабаби қоим будани тамоми чиз аст, дар осмонҳову замин тамоми чиз вобастаги ба у дорад.
الْوَارِثُ	Ал Ворис	У касе аст ки баъди фони шудану аз байн рафтани тамоми махлуқот боқи хоҳад монд, ва тамоми чизҳо баъди фони шудани аҳлашон ба суи у мегарданд, ва ҳар доройе ки мо дорем дар дастамон амонатҳое ҳастанд ки рузе ба моликашон хоҳанд баргашт.
الدَّيَّانُ	Ад Дайён	У касе ҳаст ки тамоми халқро ба наздаш пеш пеш карда меоранд ва дар наздаш сархам хоҳанд буд, ва ҷазо диҳандаву подош

		диҳандаи онҳо хоҳад буд, агар бандаҳояш амалҳои нек карда бошанд онҳоро подоши дучанд хоҳад дод ва агар амалҳои бад бошад агар бихоҳад онҳоро азоб медиҳад ва агар бихоҳад онҳоро мебахшад
الْمَلِكُ	Ал Малик	У касе аст ки амру наҳи ва ғалаба аз уст, ва у тасаруф мекунад бар сари халқаш бо амрҳои ва феълҳои, ва касе бар у бартари надорад дар анҷоми ҳокимияту раъияташ.
الْمَالِكُ	Ал Молик	Аз бидоюти асолат мустаҳиқ ва молик аст, мулк аз авали хилақат аз у буд ва пеш аз у чизе набуд, ва дар ниҳоят баъди фанои халқ низ мулк аз у мебошад.
الْمَالِيكُ	Ал Малиик	Номест ки далолат мекунад бар мулки мутлақ (пурра ва комил), маънояш балиғтар аст аз калимаи "Ал Малик" .
السُّبُوْحُ	Ас Суббуҳ	У муназзаҳу пок аст аз ҳар айбу нуқсон чунки у соҳиби сифатҳои камолу (бе айб) ҷамол (зебо) мебошад.
الْقُدُّوْسُ	Ал Қуддус	Муназзаҳ аст аз тамоми айбу нуқсон чунки у фақат сифат шудааст бо сифатҳои камоли мутлақ (Пурра) чунон комил сифат аст ки бо сифатҳои масал зада намешавад.
السَّلَامُ	Ас Салом	Аз тамоми айбу нуқсон солим аст дар зоташ ва ё ин ки дар сифатҳои номҳову корҳои, ва тамоми салом дар дунё ва охираат аз уст.
الْحَقُّ	Ал Ҳақ	У касе аст ки дар у на шак ҳасту □ ашубҳа на дар номҳои ва на дар сифатҳои ва на дар Худованд буданаш, ва у танҳо маъбудии ҳақиқи аст ва касе ҷуз у мустаҳиқи ибодат нест.
الْمُبِينُ	Ал Мубин	У касе аст ки дар ваҳдонияту ягонагиаш ва

		ҳикмату раҳматаш чизе пушида нест, ва у барой бандаҳояш роҳи рушду расидан ба суяшро нишон додааст то ки уро мутобиъат кунанд, ва роҳи бадро низ ба онҳо нишон додааст то ки аз у дури бичуянд.
القَوِيُّ	Ал Қавий	У касе аст ки Қувату қудрати комил танҳо аз уст ва танҳо уст ки дархосташ бо камоли хоҳишаш ба ҷо ҳаҳад омад.
الْمَتِينُ	Ал Матин	Қуввату қудрати шадиде дорад дар корҳояш на машақат мебинаду на хастаги.
الْقَادِرُ	Ал Қодир	У бар ҳама чиз қодир аст, чизе на дар замин ва на дар осмон уро ӯҷиз гардонда наметавонад ва у муъаян кунандай тақдири тамоми чиз аст.
الْقَادِرُ	Ал Қадир	Ин ҳам ба маъноӣ "Қодир" аст магар ин ки барой мадҳу саной Худованд балиғтар аст.
الْمُقْتَدِرُ	Ал Муқтадир	Ин исмест ки далолат бар бисёр қудратмандии Худованд мекунад, дар муъаян кардани сарнавиштҳо ва халқ кардани онҳо чигунае ки дар илми собиқай Худованди омадааст.
الْعَلِيُّ	Ал Ёали	У касе аст ки зоташ аз ҳама болост ва инчунин қаҳраш ва шаънаш, ва тамоми чиз зери қаҳру султони у қарор гирифта аст, ва чизе ҳеҷгоҳ аз у боло нест
الْأَعْلَى	Ал Аъла	
الْمُتَعَالَى	Ал Мутаъол	У касе аст ки дар назди баландмартабагияш тамоми чиз залил гаштааст, ва аз у чизе болотар нест, балки тамоми чиз дар зери – удрати у қарор дорад.
الْمُقَدِّمُ	Ал Муқаддим	У касест ки тақдим мекунад чизҳоро ва мегузорад онҳоро бо ҳикматаш дар ҷойҳои муносибашон чи гунае ки хоҳад, ва баъзе халқашро бар баъзеашон бо илму фазлаш

		бартари медихад.
المؤخر	Ал Муахир	У касе аст ки ҳар чизро дар макони муносиби худаш нозил мекунад ва бо ҳикматаш тақдим мекунад чизеро ки хоҳад ва таъхир мекунад чизеро ки хоҳад, чуноне ки азобро ба таъхир меандозад то ки шояд бандагонаш тавба кунанд.
المسر	Ал Мусаъир	У касест ки зиёд мекунад қимати чизҳоро ва маконату таъсирашонро ё ин ки қимати онҳоро ноқис мегардонад сипас нархҳо ё баланд мешаванд ё ин ки паст мешаванд чигунае ки бо ҳикмату илмаш бихоҳад.
القابض	Ал Қобиз	У касе аст ки қонҳоро қабз (мегирад) мекунад ва у касест ки ризқҳоро аз бандаҳо мувофиқи илму –удраташ манъ мекунад то ки онҳоро имтиҳоне бигирад.
الباسط	Ал Босит	У касест ки зиёда мегардонад ризқашро барой бандаҳояш аз хубиву раҳматаш ва онҳоро мубтало месозад бо он чи ки ҳикматаш иқтизо мекунад, ва дасташро дароз мекунад ба суй бандагони гунаҳкораш то ки онҳоро бубахшад.
الأول	Ал Аввал	У касе аст ки пеш аз у чизе набуд, балки тамоми махлуқотро у халқ кард, аммо худи у бошад пайдойшаш саршави надошт
الأخر	Ал Охир	У касе аст ки баъди у чизе нест ва танҳо у аст ки боқи мемонад, ва ҳар касе ки дар замин аст фони хоҳанд шуд, сипас ба суй ӯ хоҳанд баргашт, ва вучуди у ниҳоят надорад.
الظاهر	Аз Зоҳир	У баландтарине ҳаст ки аз ҳама болост ва чизе аз у болотар нест, ва тамоми чиз дар зери –аҳри ӯ –арор дорад ва у ҳамай чизро дар бар гирифтааст

البَّاطِنُ	Ал Ботин	У қарибу дар бар гиранда аст ва дар чашми махлуқоташ дар ин дунё наменамояд.
الْوَتْرُ	Ал Витр	У якка ва ягонаест ки бо худ шарике надорад, ва ягонаест ки монанде надорад
السَّيِّدُ	Ас Сайд	У касе аст ки сиёдати комилу пурра бар сари халқаш аз уст ва у молику парвардигори онҳост, ва онҳо махлуқоту бандагони у ҳастанд
الصَّمَدُ	Ас Самад	у Бузурге аст ки сиёдаташ комил аст ва у касе аст ки тамоми махлуқот ҳоҷатҳояшонро аз у талаб мекунанд ба хотири азаматаш ва муҳтоҷияшон ба суй, ва ū касе аст ки таъом медиҳаду худ ба таом эҳтиёҷ надорад.
الْوَّاحِدُ	Ал Воҳид	У касе аст ки дар тамоми камолиёташ ягона аст, ва касе уро дар ягонагияш шарик нест. ва чизе ба ū монанд нест, ва ин ягона буданаширо вочиб мегардонад дар мустаҳиқии ибодат ва у шарике надорад
الْأَحَدُ	Ал Аҳад	
الْإِلَهَ	Ал Илоҳ	Фақат у ҳақ дорад ки ибодат шавад, ва фақат у мустаҳиқии ибодат аст.